

På tal om

Ämbete och äktenskap

Två verkliga profilfrågor för
Frimodig kyrka

Vi i Frimodig kyrka menar oss vara det verkliga alternativet i kyrkovalet. Av många uppfattas detta provocerande.

Samtidigt vet vi var vi står. Vi står för klassisk kristen tro, så som den känns igen i alla tider och över hela världen. Vi vill noga pröva samtidens frågor och söka teologiska skäl för nytolkningar, men inte låta tidsandan styra.

Många upplever oss som konservativa men kristen tro är mycket radikal. Den är inte ljum religiositet utan tro på Jesus Kristus, världens Frälsare. Den bygger inte på trendiga filosofier utan på Bibeln, Guds ord till oss. Den befriar till det goda och bärs av nåden. Tron allena, skriften allena, nåden allena. Reformatorisk radikalitet.

Det finns några frågor där vi ofta blir missuppfattade. För den som vill sätta sig in i hur vi i Frimodig kyrka tänker om ämbete och äktenskap har vi tagit fram denna folder. Vare sig du delar vår syn i dessa frågor eller inte, gör du gott i att läsa vidare. En korrekt bild av vad vi står för är bättre än en nidbild, kunskap alltid bättre än fördomar.

Riksstyrelsen för Frimodig kyrka

På tal om ämbetsfrågan i Svenska kyrkan

Bakgrund

Kyrkomötet beslutade 1958 att även kvinnor kan prästvigas. Sedan 1960 finns det både manliga och kvinnliga präster i Svenska kyrkan, fördelningen är idag ungefär 50-50. Bland dem som studerar med sikte på att bli präster är ungefär två av tre kvinnor.

Beslutet 1958 var inte enhälligt och det fanns, bland både präster och kyrkfolk, en betydande minoritet som ansåg att det inte var förenligt med Bibeln och Svenska kyrkans bekännelse att kyrkan skulle prästviga kvinnor. Kyrkomötet beslutade därför att även de som var kritiska till beslutet skulle kunna prästvigas och att ingen präst i denna fråga skulle kunna tvingas att handla mot sitt samvete, den så

kallade samvetsklausulen. Denna klausul togs bort 1982 och sedan 1990-talet gäller att den som inte är beredd att fullt ut tjänstgöra tillsammans med andra präster oavsett kön, kan inte bli prästvigd. Den som redan är präst kan inte bli kyrkoherde eller biskop utan att avge en skriftlig försäkran om att vara beredd att fullt ut tjänstgöra tillsammans med andra präster oavsett kön. Restriktionerna har också utvidgats till att numera gälla även komministerar med arbetsledande befattning samt diakoner (nuvarande bestämmelser finns i Kyrkoordningen, kap 31 och 32).

I Svenska kyrkan finns idag både en stor mängd kvinnliga präster och sådana som anser att kyrkan inte har rätt att

viga kvinnor till präster. De allra flesta av dessa, både kvinnor och män, arbetar med stor hängivenhet i sin tjänst, i gudstjänster, förkunnelse, själavård, undervisning, diakoni och evangelisation. Deras arbete bär frukt genom att "människor kommer till tro på Kristus och lever i tro, en kristen gemenskap skapas och fördjupas, Guds rike utbredds och skapelsen återupprättas" (så uttrycks församlingens syfte i kyrkoordinationen). För detta tackar vi Gud!

Samtidigt kan vi konstatera att spänningen mellan dem som bejakar kvinnliga präster och dem som har den traditionella synen finns kvar. De som håller fast vid den traditionella synen på ämbetet kan inte bli präster eller diakoner. Om de redan är vigda har de svårt att få tjänster eftersom många kyrkoråd inte vill anställa den som har "fel" ämbetsyn. Om det för femtio år sedan var de kvinnliga prästerna som hade svårt att få prästtjänster och blev marginaliserade så är det idag tvärtom: De som har den traditionella synen på ämbetet kan idag bli ifrågasatta eller bortvalda som förkunnare vid kyrkhelger, ledare på läger eller föredragshållare vid fortbildningar, trots hög kompetens, endast på grund av sin ämbetsyn. En följd av detta är att många som har den traditionella synen på ämbetet "ligger lågt" och inte gärna uttalar sig öppet om saken. Därmed skapas en rädslans och tystnadens kultur där det teologiska samtalet avstannar.

Konflikten berör inte bara präster och diakoner. Det finns, både bland andra anställda och bland kyrkfolket, inte minst inom olika inomkyrkliga väckelserörelser – men inte bara där – många som håller fast vid den traditionella synen. De kan då få svårt att känna sig hemma i en församling och kyrka där de upplever att de inte blir tagna på allvar.

En inriktning

Frimodig kyrka accepterar inte att kvinnliga präster trakasseras eller diskrimineras! Men vi vill inte heller att de som inte tror att kyrkan ska ge präst-ämbetet till kvinnor ska bli trakasserade eller diskriminerade! **Frimodig kyrka menar att mer arbete skall läggas på att finna konstruktiva lösningar som värnar om alla inblandade. Svenska kyrkan bör därför aktivt och intensivt arbeta för försoning i ämbetsfrågan.**

Det arbetet skulle med fördel kunna ta sin utgångspunkt i de fem ekumeniska imperativen som antogs gemensamt av Lutherska världsförbundet och Romersk-katolska kyrkan vid firandet av reformationsjubiléet i Lund hösten 2016. De finns i ett dokument som är frukten av en lång tids dialog och som mynnar ut i fem gemensamma löften inför den fortsatta dialogen. Svenska kyrkan har antagit dokumentet och därmed förbundit sig att följa de fem imperativen i relation till den romersk-

katolska kyrkan. Frimodig kyrka menar att de också bör få ligga till grund för hur vi hanterar varandra inom Svenska kyrkan, inte minst när det gäller oenigheten om huruvida kyrkan ska prästviga endast män eller både män och kvinnor.

De fem ekumeniska imperativen finns att läsa på Svenska kyrkans hemsida: www.svenskakyrkan.se/reformationsaret/ekumenisk-dialog-grunden-till-motet-i-lund

Här har vi bytt ut originalets "Katoliker och lutheraner" och "Lutheraner och katoliker" mot "Personer med olika uppfattning i ämbetsfrågan" (dvs alla vi kristna i Svenska kyrkan).

- 1. Personer med olika uppfattning i ämbetsfrågan bör** alltid börja i enhetens perspektiv och inte i splittningens, för att stärka det gemensamma även om det är lättare att se och erfara skillnaderna. Personer med olika uppfattning i ämbetsfrågan ska vara öppna för att förändras i mötet med den andre.
- 2. Personer med olika uppfattning i ämbetsfrågan bör** ständigt låta sig själva förändras genom mötet med den andre och genom det ömsesidiga trosvittnesbördet.
- 3. Personer med olika uppfattning i ämbetsfrågan bör** på nytt förpliktiga sig till att söka synlig enhet, till

att tillsammans utveckla närmare vad detta betyder i form av konkreta steg, och till att oupphörligt sträva mot detta mål.

- 4. Personer med olika uppfattning i ämbetsfrågan bör** gemensamt återupptäcka kraften i evangeliet om Jesus Kristus för vår tid.
- 5. Personer med olika uppfattning i ämbetsfrågan bör** vittna tillsammans om Guds barmhärtighet genom att förkunna och att tjäna världen.

En väg framåt

Det tredje imperativet talar om att "tillsammans utveckla närmare vad detta betyder i form av konkreta steg". Här är fyra konkreta förslag:

- Att vi i alla samtal och i all polemik slutar upp med att utgå från att motstånd mot att prästämbetet ges till kvinnor alltid beror på en unken och förkastlig kvinnosyn (det gör det ytterst sällan) eller att ett bejakande av kvinnliga präster automatiskt betyder att man har en förkastlig bibelsyn (det gör det normalt inte). Detta är naturligtvis ingen ny eller extrem idé – Paulus uppmanar oss att vara goda mot varandra och ha fördrag med varandra (Ef 4:32, Kol 3:13) och Luther utlägger åttonde budet som att vi bland annat ska tänka och tala

väl om vår nästa och tyda allt till det bästa (Lilla katekesen). Sanning och respekt hör till kyrkans kärnvärden.

- Att det löfte som alla präst- och diakonkandidater idag avkrävs om att i alla stycken vara beredda att samarbeta med andra präster (och diakoner) oberoende av kön formuleras om. Syftet med detta krav är ju att tvinga dem som inte tror att det är rätt att prästviga kvinnor att antingen självmant avstå från att bli prästvigda eller börja handla mot sin övertygelse. Löftet handlar ju inte om vad man anser i frågan utan om hur man agerar i tjänsten vilket innebär att man i praktiken säger till en tveksam prästkandidat att "tyck vad du vill men gör som vi säger". Detta är indirekt en uppmaning till prästkandidaten att handla mot sin övertygelse. Men det kyrkan behöver är väl snarare präster ledare som är beredda att stå för sin övertygelse, även om det kostar. Vad skulle urkyrkans martyrer ha sagt? I stället bör alla som prövas för präst- eller diakonvigning få lova att respektera alla andra prästers (oavsett kön eller inställning i ämbetsfrågan!) rätt att arbeta som präster, att inte trakassera eller hindra varandra, att tala väl om varandra etc. Motsvarande ändring måste givetvis göras för dem som ska vigas till diakoner.
- Att ta bort motsvarande krav vid rekrytering till kyrkoherdetjänst eller annan arbetsledande tjänst. Den som antagits och vigts som präst ska inte sedan tvingas skriva under på i princip samma fråga igen, som om man inte litar på det som säs i samband med prästvigningen.
- Att även den präst- eller diakonkandidat som inte delar majoritetens uppfattning i denna fråga ska ha rätt att få sin inre kallelse till ämbetet prövad av biskopen på samma sätt som andra kandidater. Den inre kallelsen måste alltid mötas och bekräftas av den yttre kallelsen (som i Svenska kyrkan ges genom biskopen) men genom att schablonmässigt sortera bort kandidater utifrån deras ämbetsyn har Svenska kyrkan gått miste om många som skulle ha kunnat bli dugliga präster eller diakoner. Vi behöver varandra och har inte råd att inte seriöst pröva alla dem som upplever sig ha en kallelse från Gud att bli präster till tjänst i kyrkan.

Tänk också på att...

...Svenska kyrkans ordning, fastställd av Kyrkomötet, är att det får finnas två uppfattningar om kyrkans rätt att prästviga kvinnor. Den som säger nej kan inte längre bli vigd till präst eller diakon, och de som redan är prästvigda kan inte bli kyrkoherdar, men – och detta är viktigt! – det finns inget förbud för den som säger nej (och som redan är vigd) att vara präst eller diakon, leda gudstjänst, förrätta dopvigsel-begravning eller att söka, få och inneha tjänst som (icke arbetsledande) komminister eller diakon osv. Detta är Svenska kyrkans ordning! Det är den som vill förbjuda präster med den traditionella synen som avviker från Svenska kyrkans ordning.

...Svenska kyrkan vill vara en öppen och inkluderande gemenskap. Men hur ska kyrkan kunna vara öppen och välkomnande för alla om de som tror detsamma som praktiskt taget alla kristna har trott i alla tider före 1900-talet, och som våra syskon i den katolska och de ortodoxa kyrkorna tror, konsekvent motarbetas och marginaliseras i kyrkan? Hur ska kyrkan kunna vara öppen och välkomnande för alla om de som sätter sitt samvete högre än politisk korrekthet hela tiden skuffas undan? Vad betyder de vackra orden om att kyrkan inte är en åsikts-gemenskap om man samtidigt vill förbjuda oönskade åsikter? Utmaningen är att hitta ett sätt att leva tillsammans med ömsesidig respekt, utan att svartmåla eller diskriminera varandra. De fyra konkreta förslagen ovan är ett försök i den riktningen.

På tal om äktenskap och vigsel – och kärleken

Frimodig kyrka tar ställning för en klassisk kristen hållning i fråga om äktenskap. Detta är i Sverige idag kontroversiellt och blir därmed ett ställningstagande vi måste försvara. Ett populistiskt budskap om vad kärlek är komplicerar förståelsen av äktenskapet och ett av de svåraste områdena gäller HBTQ-frågor. Ämnet är omfattande och vi har i denna text inte möjlighet att ingående utlägga alla aspekter. Men vi vill med denna text ge en vägledning till hur vi i samtal med olika personer, på ett reflekterat och förklarande sätt, kan stå upp för vårt ställningstagande i frågan om äktenskap. Texten syftar inte till att ge snabba svar till en komplex verklighet och vi uppmanar till en läsning med tid för egen reflektion och bearbetning.

Bibelns ord och kyrkans tradition

I utgångsläget för alla typer av frågeställningar vill Frimodig kyrka stå i kontinuitet med den historiska och världsvida kyrkan, byggd på apostlarnas undervisning och Bibelns ord som vår

Herre Jesus Kristus gav auktoritet för alla tider (Matt.

5:17ff). Bibelns ord och kyrkans tradition i frågan om äktenskapet är därmed en omistlig grund för Frimodig kyrkas ställningstaganden.

I Bibelns första kapitel (1 Mos. 1:27–28) beskrivs att Gud skapade människan till sin avbild.

I samma mening sägs att denna Guds avbild skapades till man och kvinna. Mannen och kvinnan tillsammans har på så sätt en avgörande betydelse för att återspegla Guds identitet. Vi läser vidare att mannen och kvinnan ska

leva som ett kött, alltså som en kropp tillsammans. Gud välsignar denna enhet och uppmanar mannen och kvinnan att uppfylla jorden, det vill säga att fortplanta sig genom att få barn. Gemenskapen mellan man och kvinna är därmed inte en egen angelägenhet utan har betydelse för Guds fortsatta skapande av varje nytt människobarn och det liv barnet får att leva. Tvåsamheten mellan man och kvinna, även utan biologiska barn, har en särskild möjlighet till ömsesidig bekräftelse och stöd för uthålligt engagemang i Guds uppmaning till människan att ta ansvar.

I Nya testamentet citerar Jesus orden från skapelsen och inskärper att det är så Gud tänkt att det ska vara (Matt. 19:4ff). Jesus bekräftar det starka band som skapas mellan man och kvinna i äktenskapet och att det inte ska brytas. Aposteln Paulus lyfter upp samma ord och pekar på att äktenskapet mellan man och kvinna rymmer ett mysterium, en hemlighetsfull gåva, som syftar till att visa Guds kärlek till människor (Ef. 5:32).

Att äktenskapet mellan en man och en kvinna ska spegla Guds kärlek kommer till uttryck på flera ställen i Bibeln. I exempelvis Höga visan och i Uppenbarelseboken (Upp. 22:17), utgör beskrivningen av brudgummen och bruden en bild för samhörigheten mellan Jesus Kristus och kyrkan. I Jeremia bok utgör moderns kärlek till sitt barn en bild för Guds kärlek (Jer. 49:15) och

Guds identitet såsom Fader är återkommande beskriven och omistlig i kristen tro (Rom. 8:15–16).

Gud ger genom mannens och kvinnans olika kroppar i den sexuella föreningen möjlighet till djup samhörighet och förutsättningar för nytt liv. Det starka band som uppstår mellan mannen och kvinnan i sexuell gemenskap talar om det starka band som Gud har till oss människor. Och den kärlek som mannen och kvinnan visar barnen såsom far och mor, är ett av de tydligaste exemplen för en människa på Guds självtutgivande och villkorlösa kärlek.

Barnperspektiv

Barnen har en unik ställning i kyrkan. Jesus lyfter fram barn som förebilder i Guds rike och betonar betydelsen av barnens rätt att komma till Jesus, bli välsignade och få beskydd (Matt. 18:1-10, 19:13-15). Frimodig kyrka är positiv till Svenska kyrkans ställningstagande för barnens rättigheter och till att våra beslut ska iakttas konsekvenserna för barnen. Kyrkan har ett viktigt uppdrag att stå upp för barnens bästa, i alla situationer och i präglade av normer och kultur.

Barnperspektiv behöver iakttas också i fråga om äktenskapet. Ett centralt syfte med äktenskapet är att ge barn en trygg uppväxt. Äktenskapet ger viktiga förutsättningar för att ta emot de barn

som blir till och tillmötesgå deras rättigheter och behov. Hur föräldrar och andra vuxna relaterar till varandra, är också ett stort ansvar i förhållande till alla barn och ungdomar. Vuxna utgör förebild för hur barn och unga i sin tur relaterar till varandra både under uppväxten och då de själva blir vuxna.

Ställningstagande för äktenskapet

Det är med förståelse av Bibelns undervisning om äktenskap och sexualitet, barn och gudsrelation som Frimodig kyrka intar ställningen att äktenskap är förbehållet relationen mellan en man och en kvinna, i deras vilja att vara varandra trogna livet igenom och ge en trygg uppväxt för barn. Vidare innebär detta att kyrkan inte ska viga samkönade par. Kyrkan har inte mandat att välsigna och uppmuntra något som Gud själv avvisar som ett brott emot hans vilja för mänskligheten. En förståelse som också den stora majoriteten av världens kristna håller för sann och de stora kyrkorna; katolska, ortodoxa, och karismatiska kyrkor bekänner sig till.

I respekt för äktenskapets betydelse och för pastoral omsorg bör kyrkan även vägleda till eftertanke i fråga om omgifte. Separation och skilsmässa efter ett äktenskap medför omfattande inverkan och skador, både på individer och relationer; för kvinnan och mannen, för barnen och för närstående. Ett

eventuellt nytt äktenskap behöver föregås av förlåtelse och tid för helande, för att skador och problem hos berörda parter inte ska bli större eller återupprepas.

Kyrka i en sekulär stat

Frimodig kyrka är inget politiskt parti och accepterar det faktum att Svenska kyrkan verkar i en sekulär stat. En sekulär stat låter inte Bibelns värderingar styra lagstiftningen och står utifrån demokratiska spelregler fri att fatta beslut som inte överensstämmer med en biblisk uppfattning. Svenska kyrkan däremot är inte en del av staten och ska därmed inte underordnas politiska organ. Kyrkan är i stället underordnad Bibelns Gud. Frimodig kyrka anser det därmed vara rimligt att stat och kyrka kan ta olika ställningstaganden i aktuella frågor som rör människors liv.

Svenska staten har med den goda intentionen att ge stabila juridiska förutsättningar för alla relationer, beslutat att inkludera också samkönade relationer i benämningen äktenskap. Utifrån Bibelns definition av äktenskap är detta problematiskt, eftersom äktenskapet där har en specifik mening med komplementariteten mellan man och kvinna. Då Svenska kyrkan inte längre är en del av staten anser Frimodig kyrka att Svenska kyrkan som autonom organisation ska lämna ifrån sig den juridiska vigselrätten. Detta skulle tydliggöra

att vi inte längre är en statskyrka med myndighetsutövning som vår uppgift. Detta skulle också värna Svenska kyrkans integritet, oberoende av den sekulära statens hållning i enskilda frågor.

För alla människors lika värde

Inom Frimodig kyrka vet vi att många homosexuella har utsatts för förakt och diskriminering genom historien och så än idag. Vi sörjer att många har tagit skada av detta. Vi menar att alla människor är lika värdefulla i Guds ögon och ska därmed behandlas med värdighet. Frimodig kyrka tar avstånd från alla former av hat och förakt och vill att Svenska kyrkan skall välkomna alla människor in i kyrkans liv, gemenskap och själavård, oavsett sexuell läggning. Vi vill stå upp för alla människors rätt att bli bemötta med kärlek och respekt.

Med smärta tar vi också del av vittnesmål om hur människor far illa i sina nära relationer och att många äktenskap slutar i skilsmässa. Såren hos människor blir stora när löften sviks, lögner uppdagas och när någon tvingas till sexuell närhet mot sin vilja. Många är vi som på olika sätt tagit skada av brustna relationer och destruktiva handlingar. Frimodig kyrka vill för alla människors bästa, ge stöd för goda och kärleksfulla relationer, i äktenskap, föräldraskap, likväl som för ensamstående. Med kyrkans erfarenhet och kristen förståelse

för människors skörhet och behov, finns många goda verktyg för att ge sådant stöd. Frimodig kyrka vill att detta ska vara en central del i medarbetares fortbildning och kunna erbjudas i alla Svenska kyrkans församlingar.

HBTQ

Vi kan här inte utveckla allt som rör HBTQ, men vill översiktligt problematisera de ideologiska strömningar som följer med den allmänna debatten om HBTQ-frågor. Bland annat rör vi oss i denna debatt mellan två olika utgångslägen i fråga om sexuell identitet. Ett utgångsläge är ett naturalistiskt förhållningssätt där sexuell identitet är något biologiskt medfött och därmed inget man kan ändra på eller välja bort. Med detta utgångsläge kommer uttryck som att upptäcka sin sexuella läggning och "komma ut" i sin omgivning med sin sanna identitet.

Det utgångsläge som kanske är mer rådande idag är ett socialkonstruktivistiskt förhållningssätt som ifrågasätter talet om biologiskt medförd identitet och uppmuntrar i stället till att normkritiskt utforska olika alternativ och välja den sexuella identitet man själv vill. Den sexuella identiteten kan med detta bytas genom livet och man behöver inte heller begränsa sig till en sexuell identitet, utan ha flera identiteter samtidigt. Ingen av dessa två utgångslägen är fullt ut hållbara i ett kristet perspektiv.

Syndens verklighet

Med en kristen människosyn bestäms vår identitet inte enbart av biologi eller eget val. Både biologin och det egna valet har relevans för en människas identitet men kan inte enskilt svara för den. Gud har skapat människan med en kropp och biologiska funktioner där många av människans egenskaper har sin förankring. Gud har också skapat människan med en fri vilja där hon har möjlighet att göra val i livet som utvecklar hennes egenskaper, formar hennes personliga identitet och gör avtryck i den kultur hon lever i. Men för båda dessa aspekter är det av högsta relevans att tala om synden och skapelsens fall bort från Guds ursprungliga tanke och givande av människans sanna identitet.

Synden präglar både biologin och den fria viljan. Ingen utav oss står utan inverkan från synden. Alla människor är därmed skadade, i våra biologiska förutsättningar likväl som psykiska och sociala, och alla människor får sin fria vilja förledd av synden. Oavsett frågeställning eller person vi möter behöver vi ha synden med i vår förståelse av tillvaron. Vi behöver ödmjukhet i insikten om att den som kan fördöma synden och befria oss ifrån den endast är Gud. Ingen av oss människor kan vara stolta i oss själva och över alla de uttryck vår personliga identitet tar sig.

Högmod

Här möter vi det främsta problemet i våra relationer och dagens HBTQ-rörelse. HBTQ-rörelsen går i stor utsträckning samman med Pride. Pride betyder stolthet och uppmuntrar människor att vara just stolta över sig själva, sin självvalda identitet utan begränsande normer. Pride kan också översättas till högmod och får då än tydligare koppling till synden. Den synd som får människan att vilja ta Guds plats och oviljan att följa Guds Ord och bud.

Endast med insikt om synd, bön om förlåtelse och återupprättad relation med Gud finner vi vår sanna identitet. Med ett trovärdigt teologiskt förhållningssätt blir det problematiskt att flagga med Pride i kyrkan. Som kristna flaggar vi med korset, som ett tecken på ödmjukhet, mottagande av förlåtelse och vetskap om att vi behöver Gud (Rom. 3:23 ff).

Homofobi

Vi kan alla reagera med osäkerhet i mötet med det som är annorlunda än oss själva. Men ingen människa ska bemötas med fobi. Inte heller homosexuella eller personer med andra identitetsmarkörer. Varje människa ska som unikt skapad av Gud bemötas med vördnad och respekt. Är vi osäkra i något avseende ska kärleken vägleda oss. Kärleken fördriver rädslan (1 Joh. 4:17–18).

Både rädslan för människors olikheter och rädslan att själv bli utskämd eller förkastad.

Kärlek

Lika viktigt som förståelse av synd är förståelse av kärlek. Men hur ska vi förstå kärleken? Uttryck såsom; "all kärlek är bra kärlek" och "alla har rätt att älska vem man vill" används vitt och brett utan dialog och reflektion. När dessa uttryck i kyrkliga sammanhang kopplas samman med uttryck som all kärlek kommer från Gud och Gud är kärlek, blir det inte lättare.

Kärlek är den kristna trons signum och något som Gud vill ska komma alla människor till del. Att Frimodig kyrka inte vill att äktenskap ingås i samkönade relationer eller till flera partners, innebär inte att någon människa ska missunnas kärlek. Vi vill i stället betona att sann kärlek kan tas emot även utan äktenskap. Kyrkans historia och samtid är full av exempel på människor som kunnat växa i kärleksfulla relationer utan äktenskap och sexuellt samliv. Äktenskapet är en typ av kallelse och celibatet är en annan, och båda dessa rymmer möjligheten att upptäcka den sanna kärlekens många uttryck och Guds närvaro i dem.

Många av oss präglas av populärkulturens beskrivning av kärlek. Denna "kärlek" är starkt styrd av känslomäs-

sig attraktion och spontant sex, många gånger med en person som man nyligen träffat. Denna syn på kärlek stämmer inte med en kristen förståelse av vad sann kärlek är. Åtskillnaden i förståelsen mellan populärkulturens beskrivning av kärlek och Bibelns beskrivning ställer till med stora problem i debatten om äktenskap, och än större problem i våra relationer.

Känsla och förnuft

Kärlek är förknippad med känslor. Känslor ska inte nedvärderas till att vara ytliga och oväsentliga. Känslor utgör en viktig och central del i våra liv. Känslor gör oss uppmärksamma på vår omgivning och andra människor och ger oss en drivkraft att knyta an, att jag blir ett vi tillsammans med andra. Men känslan får inte utestänga allt annat väsentligt i livet. I kärleken är det viktigt att känslan leds med förnuft, med vilja och integritet.

De flesta människor blir förälskade och känner attraktion till flera människor under sitt liv. Många kan berätta om sin första förälskelse redan från förskoleålder. Ungdomsårens stora förändringar både i kroppen och det sociala livet innebär ofta flertalet förälskelser i vilka man söker sin vuxna identitet. Som vuxen kan förälskelse ofta uppstå i förtroendeingivande relationer, exempelvis till kollegor, med vilka man delar gemensamma intressen och stor del av

sin vardag. I förälskelsen uppmärksamar man personer på ett särskilt sätt och blir intresserad av fördjupad kontakt. De spontana känslorna i dessa avseenden är ofta omedvetet förknippade med personer och situationer under livet som gjort oss trygga och glada.

Med viljan att bygga goda relationer till andra människor och vår omgivning kan inte varje förälskelse och all attraktion leda till sexuell närhet. Relationen kan istället byggas på vänskapens många möjligheter; såsom utbyte och inspiration i gemensamma intressen, ömsesidig hjälp och stöd i olika livssituationer, nya perspektiv, drivkraft till personlig utveckling och träning till stärkta förmågor, större trygghet i gemenskap med andra mm. mm.

Sexualiseringen av våra relationer är idag ett stort och allvarligt problem. Många är exemplen på kränkningar och skadat förtroende när sex tagit plats i kontakter mellan människor som inte haft en relation avsedd för detta. Detta har exempelvis kampanjen och den världsomspännande rörelsen Me-Too mycket tydligt uppmärksammat.

Vad är då kärlek?

En kristen förståelse av kärlek vinnns inte först och främst genom förälskelse i en annan människa. Förståelse för sann kärlek vinnns i relation med Gud. Det är Gud som visar och förklarar kärleken

för oss (1 Joh.4:19). En kärlek som är så stor att den räcker för alla.

Genom Bibelns ord talar Gud om en kärlek som är starkare än döden. Kärleken kan övervinna de allra svåraste hinder och ge våra liv dess allra djupaste mening och vara den allra viktigaste drivkraften till en ny värld. De ofta lästa orden i Första Korintierbrevets trettonde kapitel är väl värda att upprepa. "Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppbläst. Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont. Den finner inte glädje i orätten men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den". Det mest konkreta exemplet på denna kärlek är Jesus liv och död. En evig kärlek som erbjuds varje människa.

Den kärlek som vi lär känna genom Bibelns ord och allra tydligast hos Jesus Kristus, är en kärlek långt ifrån den tillfälliga romansen. Äkta kärlek är något man ger och inte tar. Äkta kärlek bär ansvar och kräver inte lust. Äkta kärlek är hållfast och inte flyktig. Den kärlek Gud visar handlar om trohet till ett evigt förbund. Denna kärlek är helt förbunden med Guds identitet. Gud är helig. Allt hos Gud är rent, helt och för alltid hållfast. Som kyrka är vi kallade att vittna om vem Gud är och inbjuda till gemenskap med honom. Att lära känna Gud innebär att få ta del av äkta kärlek, en kärlek som är ofrånkomligt förbun-

den med Sonen Jesus Kristus. "Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom" (1 Joh.4:9). Gud bevisar sin självutgivande kärlek till oss genom att han sände sin son till den värld som vänt honom ryggen (Joh.3:16 ff) och genom att Sonen, Jesus Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare (Rom. 5:8). Jesus förhållande till Gud som sin Fader tydliggör äkta kärlek. Sonen underordnar sig Fadern. Detta är en förebild för alla våra relationer. "Underordna er varandra i vördnad för Kristus (Ef.5:21).

Jesus kallar oss till att älska inte bara en partner. Kärleken är något mycket större och mer omfattande än bara den sexuella relationen. Jesus kallar oss att älska alla människor, till och med våra fiender (Matt.5:43–48). Att älska den man vill, är alltså för lite i ett kristet liv. Kärleken sträcker sig ut till att hela tiden nå fler. Denna kärlek är passionerad, engagerad och överlåten, fri från begär och självhävdelse. Att leva i denna kärlek förmår vi bara i en levande relation med Jesus Kristus.

Slutord

Vi vill uppmuntra dig att stå upp för den trofasta kärleken som vi lär känna genom Jesus. Ge stöd för män och kvinnor som lever i äktenskap. Ge stöd för barn i deras familjer. Ge stöd för ensamstående genom god vänskap. Ge

stöd för dina meningsmotståndare genom öppen och respektfull dialog. Låt Jesus i allt leda dig. Han som visat oss så stor kärlek. Vittna för alla människor om hans trofasthet och möjligheten till förlåtelse och helande i tron på honom.

Vi vill uppmuntra dig att reflektera och sätta ord på frågorna som berörs i denna text, tillsammans med en vän och i din församling. Tillsammans kan vi lättare både stå upp för äktenskapets betydelse och visa kärlek till alla människor.

Du blir medlem genom att gå in på frimodigkyrka.se/medlem

Gåva: Bankgiro 5150-3910 eller
Swish 123 149 64 39

Läs mer på frimodigkyrka.se och
frimodigkyrka.se/blogg

